

Izdajajo Slovenski frančiškani.—Published by Franciscan Fathers.

Po odloku nadškofa JOHN FARLEY-ja je "Ave Maria" cerkven list in družba Sv. Rafaela cerkveno pripoznana in priporočena.

Ob Sklepu Leta.

HVALA Bogu, zopet je končan letnik — tretji našega lista. Pri tolikih nasprotjih, ki so se vzdignila zoper naš list takoj ob začetku njegovega življenja, pač nikdar nismo mislili, da bo ta mali pritlikavec, tako hrabro premagal vse nasprotnike in vse težave, ter tako krepko šel naprej. "Kar stisnilo ga bo, pa ga ne bo več" — tako smo si mislili, in tako so mu tudi prerokovali. Pa, tretje leto je že končal, in, če smemo soditi po vseh znamenjih, bo prihodnje leto končal tudi še četrtega in morda še kaj več! Toraj, **HVALA BODI BOGU** za njegovo pomoč in milost! Ker prepričani smo, da se imamo za vse to zahvaliti le božji milosti in pa mogočnemu varstvu naše patrone, Device Marije! —

Zahvaliti se moramo pa tudi našim zvestim **NAROČNIKOM!** Da, tudi tem gre velik del naše hvaležnosti! Večkrat — vsaj v začetku, se jim je morda kak puhloglavček nasmijal, če je videl v njih roki naš list, češ, "kako si mračnjaški, da bereš Ave Maria!" Pa naši naročniki se niso zmenili za take opazke. Čast jim! Hvala jim, da so tudi letos zvesto vstrajali, ter nas z naročnino podpirali. Naročnina je za list to, kar je za človeka vsakdanja hrana. Ne daj telesu hrane, proč boš! Tako je z listom! Naj nimā dovolj naročnikov, ki bi ga podpirali z naročnino, proč bo! In naročniki našega lista zaslužijo še posebno zahvalo in priznanje!

Zakaj hodimo v Ameriki v cerkev? Ali iz navade, kakor doma v starem kraju pogosto? Ne! Ta navada bi bila predraga! Tudi iz radovednosti ne hodimo, da bi zvedeli, kaj bojo gospod župnik novega oznanili. Ker te "novice" niso toliko vredne, da bi jih tako drago plačali. Kdor v Ameriki hodi v cerkev, gre iz prepričanja, ker ga sili njegovo **SRCE**. Tako je pri našem listu! Drugi listi, tudi katoliški, se pogosto naročajo iz radovednosti. Novice bi radi zvedeli. Saj se pogosto čuje: "Jaz bi ne naročeval tega ali tega lista, se mi ne dopade, kar pišejo! Pa ga imam radi novic!" Vidite tega pri našem listu "Ave Maria" ni! Tu ne prinašamo dnevnih novic. Poročamo sicer stvari, ki se zgodijo po svetu, toda le take, ki so v zvezi s cerkvijo ali vero, in ki imajo namen poučevati naše ljudstvo in ga v veri utrjevati. Če se toraj kdo naroči na "Ave Maria," se naroči samo iz **PREPRICANJA**, da mu je katoliški, in sicer **ODLOČNO KATOLIŠKI LIST POTREBEN**, kakor mu je potrebna vsako nedeljo pridiga v cerkvi. Zato smo ponosni na svoje naročnike, ker vemo, da so to naši prijatelji, ne samo po naročnini, ampak, da so naši tudi **S SRCEM**. In to povdarjamo njim v čast! Zato pa vidimo, da vsi, ki se naroče na naš list iz kakega drugega namena, kakor ravno iz prepričanja, da vsi kmalu odpadajo. Prav, kakor oni "katoliki" — ki iz kakega drugega namena začno hoditi v cerkev! Kmalu bo njih sedež prazen. Zato čast našim naročnikom!

Zahvalimo se jim tudi za zvesto sodelovanje pri nabiranju novih naročnikov! Večkrat smo bili res ginjeni! Imeli smo slučaje, ko je navdušena slovenska mati številne družine pri obilnih skrbeh našla čas, da je šla nabirat naročnike za naš list! To je v resnici požrtvovalno delo! Takega sodelovanje se mora zveseliti vsaki list! Čast toraj našim ljubim naročnikom tudi za to in

hvala vsem, za njih trud! Prosimo pa tudi za prihodnje leto Vaše naklonjenosti in Vašega sodelovanja pri našem plemenitem delu za blagor slovenskega naroda. Kar pogumno naprej! Kar pogumno vsi na delo za ta list! Vsako leto vsaj enega novega naročnika, to naj bo geslo vsakega našega naročnika in to tudi od VSAKEGA PRIČAKUJEMO!

Zlasti pa z velikim veseljem in zadoščanjem izrekamo srčno zahvalo vsem slovenskim duhovnikom-naročnikom. Tukaj je pa naš list v zadnjem letu jako napredoval. Kako lepo vrsto, veliko nad večino, imamo že slovenskih čč. gg. duhovnikov v svojih zapisnikih kot naše naročnike! To nas pa res srčno veseli. Zakaj pa? Bomo precej povedali, zakaj!

Ali berete, dragi naročniki kdaj tudi one nesrečne slovenske liste, ki so v službi satanovi, ki so se zavezali pomagati satanu pri ropanju sv. vere iz src slovenskih ameriških naseljencev? Ali ste brali tam, kako strašno bogokletno pišejo? Kako grozne zmote razširjajo mej slovenski narod? Pa, saj ni treba vzeti v roke ravno listov te vrste! Vzemite v roke tudi drugače dobre in poštene liste! Pa, ali ne opažate, kako radi udarijo po verskih zadevah? verskih napravah? po sv. cerkvi? po svetem očetu? po škofih? po duhovnikih? ali kakor se po proustozidarsko izražajo "proti klerikalizmu?" Dalje; berete li poročila o naših razmerah, kako je vse navskrižem, kako divjajo mej nami vsepovsodi prepriči in le prepriči! Morda živiš, dragi naročnik, v naselbinah, kjer ste oddaljeni od cerkve, ali ne vidiš, kako se ravna? Kako se živi? Kako se popiva? Kako se pozablja na dom? Na ljube doma in se streže le strastem? Vidiš, vse to nam kaže, da mej nami ni vse tako, kakor bi moralo biti, da so naši časi huđi, da so nekako vojskini časi! Ali veš, kaj pa pred vsem pomaga vojski, da je zmagonosna? Pred vsem EDINOST IN NAVDUŠENOST MEJ VODITELJI! In če toraj vidi naš listič, da se okrog njega zbirajo voditelji naroda, slovenski duhovniki, da se naročajo nanj, ter ga tako podpirajo, je to znamenje, da odobravajo njegovo delo, da odobravajo njegovo smer in da je smer lista ista, kakoršno imajo sami, toraj, da gremo pot, ki je samo njih pot, da se prizadevamo za stvar, ki je njih stvar, da jim govorimo in pišemo iz njih srca in mislij! In to je pa ravno, kar hočemo! Pomagati slovenskim duhovnikom v njih težki službi. Nesti želimo njih glas dalje, kakor pa seže njih beseda, njih pridiga, v kraje, kjer ni slovenskega duhovnika. Zatoraj iskrena hvala vsem čč. gg. slovenskim duhovnikom naročnikom! Vse druge pa zopet vabimo: Kar proč vse predsodke! Vsi smo eno in vsi eno hočemo: blagor našega milega nam naroda, katerega smo mi voditelji!

Za prihodnje leto ne bomo napovedovali, kaj vse bomo storili, ker si tega ne upamo. Rečemo samo, da bomo šli po začetju poti stanovitno in neustrašeno naprej. Skušali bomo list spopolnjevati v vseh ozirih, kolikor nam bojo pač naše borne finance dopustile.

Vendar, dokler je list v tej obliki, kakor je bil do sedaj tri leta, na osmih straneh, je jasno, da se ne more veliko več narediti. Kar se je moglo narediti, to se je že vse naredilo. Imamo krasen tisek, kakoršnega nima noben drug slovenski nabožen list, imamo krasen papir, oblika je lepa, prinašamo od časa do časa umetniške slike, ki so izvršene v resnici tako, da bi jih boljše noben tiskar ne dovršil. Prinašamo različno berivo, malo vsakega, vendar dovolj za prvo potrebo. Zato smo se pa namenili, da bomo s prihodnim letom poskusili LIST POVEČATI NA 16 STRANI, toraj za še enkrat toliko, kolikoršen je bil do sedaj. To je sicer malo predrzno, ker stroški bojo za več kot še enkrat toliko narastli. Vendar, naj bo v božjem imenu! Poskusimo pa le lahko! Če ne bo šlo, bomo pa odjenjali. Toraj dragi naročniki sporočamo vam, da bomo

Z NOVIM LETOM LIST "AVE MARIA" POVEČALI NA 16 STRANI.

Vemo, da z veseljem berete to sporočilo. Nam pa je težko pri srcu! Strašijo nas stroški, straši nas pa pred vsem tudi delo, ki bo narastlo na še enkrat toliko! Vendar, Marija, na Te stavimo svoje zaupanje! Ne pusti, da bi bili osramoteni!

Vendar pa jako neradi, toda primorani smo povišati tudi ceno na EN DOLAR LETNE NAROČNINE. Morda zmajuješ, ljubi naročnik, češ, to je pa preveč! Vendar pomisli: ali je res preveč en dolar na leto za tako krasen list, list, ki je tvoja živa potreba? ki je živa potreba za tisoče naših rojakov, ki nimajo leto in dan prilike čuti slovenske božje besede v materinem jeziku? ki komaj vedo, kdaj je petek, kdaj pa svetek, kdaj je nedelja ali pa praznik? Kaj ne, da ni to preveč? kaj ne, da boš z veseljem segel v žep malo globlje in položil cel dolar na oltar ljubezni do svoje vere, za katoliški tisek! Zatoraj, dragi naročniki

ZA PRIHODNJE LETO STANE NAŠ LIST \$1.00 NA LETO NAROČNINE!

Vse, ki so že poravnali za prihodnje leto prosimo, da bi ob pol leta zopet poslali 50c. Sicer bomo pa tako prosti, da bomo pisali vsakemu, ki bi se sam ne spomnil ter ne poravnal svoje naročnine. Saj nam ne boste zamerili tega, kaj ne?

Trije Državljaní Združenih Držav Kardinali.

Popolnoma nepričakovano je prišla vest iz Rima, da je sv. Oče Pij X. imenoval mej drugimi novimi kardinali kar tri v Združenih državah, apostolskega Delegata Diomeda Falconio, New Yorškega nadškofa Farley-a in Bostonskega nadškofa O'Connell'a. Vsi trije novi kardinali so velezaslužni možje mej ameriškim episkopatom. Vest je vzbudila veliko veselje

jemu veselju in zadoščenju, da se je tó zgodilo. Pogosto se je namreč od nasprotne strani povdarjalo, da je sv. stolica krivična napram ameriškim katolikom, ker ima za 14 milijonov katolikov samo enega kardinala. Sedaj bojo pa kar trije, ker kardinal Falconio, bo ostal v Rimu v Vatikanu.

Tudi naš list se veseli tega odlikovanja naj-

APOST. DELEGAT DIOMED FALCONIO, O.F.M.

mej katoliki vseh Združenih držav in veliko zadoščenje pri celem ameriškim narodu. Vsi časniki, katoliški in brezverski, so pisali o tem dogodku z velikim zanimanjem. Vsi so bili edini v sodbi, da je to imenovanje priznanje ameriškim katolikom za njih vernost in zvestobo do svete cerkve in je v čast celej državi. Vsi vpljivnejši možje drugih verskih sekt so se po raznih časnikih oglašali in dali duška svo-

odličnejših naših cerkvenih dostojanstvenikov. New Yorški nadškof Farley se je ne enkrat že izrazil, kako so mu pri srcu tudi Slovenci, ki bivajo v njegovi nadškofiji in da zelo želi, da bi se dovolj in stalno poskrbelo za njih verski blagor. Za ustanovitev našega lista "Ave Maria" je dal z veseljem svoje dovoljenje in svoj blagoslov. Pri vsaki priliki je poizvedoval, kako napreduje. Zato mu prav iz srca častitamo

in želimo, da bi ga ljubi Bog ohranil še mnogo let v novi visoki časti, katero mu je podelil namestnik Kristusov na zemlji.

Kardinal Falconio je naš redovni sobrat, ker je frančiškan. Tudi on se je jako zanimal za naš slovenski misijon in pri vsaki priliki pozvedoval, kako na predujemo. Vedno nam je bil naklonjen in obljubil vso svojo pomoč. Zadnjič je imel urednik lista priliko biti z njim skupaj v Collicoonu pri posvetitvi frančiškanskih zavodov Sv. Jožefa, kjer je zopet poizvedoval o naših razmerah, ki so mu znane že iz

prejšnjih let. Sedaj bo ostal v Rimu kot ožji svetovalec sv. očeta pri vladanju vesoljnega sveta.

Tretji kardinal O'Conoll, nadškof iz Bostona, Mass. je velezaslužen mož in eden izmed najvpljivnejših škofov v Združenih državah. Svoj čas je bil poseben odposlanec sv. Očeta na Japonsko, kjer je v splošno zadovoljnost uredil razmerje Japonske vlade do katolikov.

Vsi trije so bili poklicani v Rim, da so 29. novembra pri konsistoriju dobili rudeče klobuke v znak svoje vzvišene časti.

Dopis Iz Rima.

Za "Ave Maria" želite sporočil iz večnega mesta Rima? Kaj Vam naj pa sporočim, g. urednik? Ali o naših slovesnostih v proslavo takozvane "osvobodjene" Italije? Ali o koleri? ali o vojski? O vsakem kaj malega, kaj ne da?

O vsem tem morda vi več veste, kakor pa moremo in smemo zvedeti mi v Rimu. Kar pisarijo naši laški listi, diši tako zelo po neresnici in pretiravanju, da človek ne hote zmajuje z glavo, ko jih prebira.

Za "svetovno" razstavo so se ubogi prevarani podjetniki silno trudili in prinesli velikanske žrtve. Resnici na ljubo se jim mora priznati, da so tudi veliko dosegli. O tem jasno pričujejo krasni pavilijoni na razstavi. Tako n. pr. imamo na desnem bregu reke Tibere celo kopico slepih hiš, gradov, par cerkev i. t. d. ki naj vse predstavljajo Rim v srednjem veku. Vsa ta poslopja so iz lesa, ometana in ko so bila nova, so bila umetniško krasno izdelana. Toda razstava ima samo eno velikansko napako — da nima obiskovalcev, ki bi občudovali umetnine. Ker pa drugih obiskovalcev ni, dovolila si je uhod rimska sodrga in uničila vse umetniške okraske na teh posloppjih. Ta del razstave izgleda sedaj, kako bi Turki bombardirali ta "srednjeveški Rim." Vse je že napol podrti. Drugi deli razstave tudi niso več sposobni, da bi vzbudili občudovanje kakih obiskovalcev.

Da je pa ta razstava ponesrečeno delo, je samo prst božji. Komaj so napovedali svetovno slavnje "osvobodjene Italije" izpod "krute cerkvene vlade," prišla je v deželo kruta ženica, katere imena se že povsodi ustrašijo. Ime ji je kolera. Ta tetka skoraj že dve leti kruto a po tiho gospodari po vsej Italiji. Uradna sporočila vlade in uradne objave po vseh listih sicer nočejo vedeti za kolero. Zopet in zopet se zatrjuje, da je kolera samo izmišljiva Vatikana, ki hoče odvrniti obiskovalce iz družih držav, da bi ne prišli v Italijo. Da, kolere ni, pravijo, in sicer je zato ni, ker ni uradno proglašena. So pač modrijani ti naši mestni očetje z dičnim županom Nathanom na čelu. Resnica

pa je, da je že nešteto žrtev zahtevala po vseh delih Italije. Ne ve se, koliko je žrtev, ne ve se tudi koliko jih je po raznih bolnišnicah, ker tega se ne sme priobčiti. Prav blizu glavnega kolodvora v Rimu so štiri hiše polne bolnikov, obolelih na kolero. Te hiše — naj pripomnim — so bile še pred nedavno samostani, katere je laška vlada utropala redovnicam, ter jih pognala iz njih lastnine. Zadnje teh hiš so vzeli še le pred štirimi leti klarisam. Po štirih letih so te hiše postale bolnišnice. In danes! Tam od koder so pregnali krivično redovnice, ki so dan in noč molile in se žrtvale za Boga in za bližnjega, se čuje obupno zdihovanje na kolero umirajočih. Ali ni to slučaj, ki ni slučaj? Okuženje za kolero se širi zlasti mej revnejšimi sloji in herači. Vzrok je najbrže pomanjkanje zdrave hrane in pa snage. Po vseh cerkvah imamo zaukazane javne molitve, da bi se Bog usmilil Italije in jo rešil te krute morilke. Res značilno: Na eni strani se vse stori, da se Bog žali, da se mu nasprotuje, da se javno taji njegovo bivanje, na drugi strani se pa vrše molitve k Njemu za odvrnenje šibe, ki je obiskala deželo.

Pa da pridem nazaj k "svetovni" razstavi, naj povem, da je bilo letos v Rimu veliko manj obiskovalcev, kakor jih je pa bilo v vsakem navadnem letu, ko ni bilo nobenih slovesnosti. Kaj čuda, da to britko čutiljo trgovci, hotelierji, železniška podjetja i. t. d., da, cela dežela. Ljudstvo uvideva, da ga njegovi voditelji varajo. Ni blagoslova! Vse, kar se je letos priredilo, je imelo namen pokazati mržno in nasprotje sv. cerkvi. Sedaj pa imajo! Kaj so dosegli? Stoterni bankeroti onih, ki so se Nathanu in prostozidarjem vsedli na limance. Velikanska gmotna škoda cele države in celega naroda, osramočenje pred celim svetom! In res! Prostožidarji so na velikanskih lepkih po voglih mestnih hiš razglaševali začetek slavnje "osvobodjene" Italije. Ščuvali so na najpodlejši način proti Vatikanu meščane, ki naj "vstanejo in zatro Vatikan, tega sovražnega in mračnjaškega sovražnika vsakega napredka in narodnega čuta."

Ni preteklo še eno leto, in že imajo "osvobojeno" Italijo v strašni revščini in pomanjkanju, narod pred lastnim polomon, državo zamotano v vojsko... res očevidno plačilo za vsa ta početja.

O vojski veste zunaj Italije več, kakor vemo mi v Italiji. Pri nas so prepovedana vsa resnična poročila iz vojske. Dovoljeno je pričevati samo poročila, katera izdaja vlada. Govoril sem te dni z dijakom, ki je bil zaprt v trdnjavi v Tripolis-u. Pravi, da bo bojevanje silno težavno, ker so se Arabci odločili, raje vsi v vojski poginiti pod mečem, kakor da bi pozneje morali počasi umirati za lakoto pod gospodstvom Italijanov. Jih pač dobro poznajo! Italija tudi ne ve, koliko jih je, ker so raztreseni po puščavah. Italijanski vojaki ne poznajo puščave in niso na njo navajeni. Arabec je pa tu doma. Tu ne bo težko delovati proti laški vojski. No, vendar, upajmo, da bo Italija zmagala.

Prihodnje leto pa nameravajo katoliki prirrediti slavje šestnajststoletnice drugega osvobojenja Rima, od kar je namreč sv. cerkev prvič stopila iz katakomb na površje in bila državno priznana od cesarja Konstantina. Poseben odbor že pridno deluje več let, ter pripravlja vse potrebno. L. 312 je namreč cesar Konstantin ob Ponte Milvio premagal pogansko vojsko pod cesarjem Maksencijem v znamenju v sv.

križa. Križ je tedaj zavladal nad Rimom, nad Italijo in kmalu po vsem širnem svetu. Kristjani skozi 300 let preganjani in morjeni, so lahko javno spoznavali svojo vero. L. 313 je izšel znameniti Milanski ukaz, ki je dovolil vsakemu državljanu, da sprejme krščanstvo, ako hoče. Pogani so jim morali vrniti vse za časa preganjanja uropane cerkve in vse cerkveno premoženje. Kmalu je gospodstvo sv. Križa razposlalo blagodejne in vseoživlajoče žarke po vsem svetu. Začela se je omika in prosveta, ker le križ je prinesel svetu pravo omiko in prosveto. V resnici, zgodovinski dogodek, ki ga mora proslaviti ves svet.

Ker pa kolera še vedno divja, zato se ničesar še ni uredno razglasilo in se čaka, da ta morilka zapusti Italijo. Ko bo pa to, se bo pa takoj uradno razglasila ta slovesnost in se povabil ves krščanski svet, da sodeljuje pri praznovanju tako znamenitega jubileja.

Sedaj pa še malootic o redovnih (franciškanskih) zadevah. Kakor znano je sveti Oče franciškanski red zopet visoko odlikoval. Ne samo, da je franciškana apostolskega delgata ameriškega, Falkonin, imenoval za kardinala in ga poklical v Vatikan, da pomaga pri vladanju vesoljne cerkve, kot njegov najvišji svetovalec, temveč je tudi dosedanega vrhovnega poglavarja (generala) reda imenoval za nadškofa.

P. C. N.

Spomenik Škofu Baragi.

Kakor smo brali v zapisniku zadnje konvencije K. K. S. Jednote v So. Chicagi, Ill. sklenilo se je, da bo Jednota delovala na to, da se postavi škofu Baragi primeren spomenik. Ta krasen sklep konvencije iz srca pozdravljamo tudi mi in zelo želimo, da bi se ta zadeva prej ko prej zvela v roke.

Narod, ki ne zna ceniti svojih velikih mož, jih ni vreden. Škof Baraga je bil gotovo velik mož, na katerega smo Slovenci lahko ponosni. Tako mal narod smo, pa smo imeli toliko odličnih mož že tu v Ameriki. Mej najbolj zaslužnimi je škof Baraga in sicer ne samo za sv. cerkev, temveč si je veliko zaslug pridobil tudi za celoskopen ameriški narod in državo. O zaslugah škofa Barage bomo skušali prihodnje leto kaj več pisati.

Da še doseže uresničenje tega sklepa, bi bilo po naših mislih najprimerneje, da bi se sestavil poseben odbor najprej med nami Slovenci, ki bi naj bil pa samo pripravljavni odbor. Žal, da tega odbora takoj konvencija ni izvolila. Ta odbor naj bi pa sestavil odbor duhovskih in svetnih odličnjakov, ki bi potem sprejel vso nalogo v svoje področje. Prepričani smo, če se bo stvar pravilno začela, odbor ne bo imel posebno velikih težav. V malo letih bo nabranja potrebna svota denarja, da se spomenik postavi. Zlasti bi šlo jako hitro in lepo, če bi se dalo navdušiti za to idejo državo in škofijo, kjer je Baraga zlasti deloval in pa splošno ameriško časnikarstvo.

Zaspati pa stvar ne sme!

Božična Noč.

M. E.

Božična noč, kako si lepa,
ko legaš na goro in log!
Roke k molitvi zemlja sklepa...
Mar slutiti, da prihaja Bog?
Nad tabo zvezdni milijoni
Goreli niso še tako,
kot biseri v kraljevi kroni
bleste nocoj, na zemljo zro.

Božična noč, ti noč deviška,
Kakor otrok na krstni dan!
Nad tabo glorijska svetniška,
pod tabo prt iz zvezdic tkan.
Vse belo, čisto v luči bajni,
kristal pozidan na kristal,
So li v tej noči večnotajni
priklile lilije iz tal?

Božična noč, kako si srečna!
Kako ti srca si lastiš!
Kakor da vstaja zarja večna,
tako ti blaženstvo deliš.
Prižigaš nam drevesce polno,
navijaš usteca v smehljaj.
Ti, ti pričaraj v dušo bolno
že davno izgubljeni raj.

Božična noč, kako si sveta!
Prinesla zemlji si Boga,
Zato nikdar ne bo ti vzeta
zahvalna himna iz srca.
Stoletja bodo odhitela — — —
Iz zlatih vil, iz bornih koč
še tebi pesem bo donela,
o blažena božična noč!

Rev. P. Ciril Zupan, O. S. B.

Mej slovensko duhovščino, ki se po ameriških Združenih državah požrtvovalno in nesebično trudi za blagor naših slovenskih naseljenecv, zavzemajo važno stališče sinovi sv. Benedikta. Ni nam sicer znana zgodovina prihoda slovenskih Benediktinov v Združene države. Vendar vemo, da so si benediktini že veliko zaslug pridobili za naše rojake in za napredek katoliške cerkve v Ameriki. Po zgledu svojega velikega očeta, Sv. Benedikta, odrekli so se tudi ti njegovi slovenski sinovi vsemu posvetnemu, oblekli črno spokorno redovno obleko, in se posvetili samo enemu cilju in eni nalogi

Colo., njegov brat Rev. P. Peter Zupan O. S. B. ki je imel lani novo mašo, sedaj duhovni pomočnik za Slovence v Crab Tree, Pa., Rev. P. Simon Lampe O. S. B. sedaj župnik cerkve v Cloquet, Minn. in indijanski misijonar, P. Vincenc Schiffrer O. S. B., župnik v Collegeville, Minn., Rev. P. Vencel Šolar O. S. B., župnik v Ladd, Ill. in Rev. Roman Homar, v Beaulieu, Minn.

Mej temi čč. slovenskimi benediktini je eden najboljzaslužnih Rev. P. Ciril Zupan, slovenski župnik v Pueblo, Colo. Dne 29. oktobra letos je obhajal svoj srebrni jubilej ali 25-letnico

Rev. P. Ciril Zupan in družice ob jubileju.

— službi božji in blagru človeštva. V najrevnejše naselbine in kraje gredo, ter tam v velikem pomanjkanju in revščini začenjajo svoje apostoljsko delovanje. Toda, kamor pridejo, kakor nekaj v svetovni zgodovini, tako sedaj, povsodi pride z njimi v vsak kraj, v vsako župnijo in v vsako naselbino novo življenje, zdravo življenje napredka in prosvete. Mej slovenskimi Benediktini nam je še v živem spominu sloveči opat Bernard Ločnikar.

Kolikor smo mogli poizvedeti deluje sedaj po raznih državah in škofijah šest slovenskih benediktinov: Rev. P. Ciril Zupan, O.S.B., župnik slovenske cerkve Devic Marije v Pueblo,

mašništva. Ta dan je pokazal, kako zelo je udano ljudstvo temu svojemu požrtvovalnemu duhovnemu pastirju. Skromni redovnik ni hotel nobene časti, saj vse, kar je v 25 letih storil dobrega, storjeno je bilo ne za svet, ne, da bi ga svet hvalil, ampak za Boga. Toda njegovi prijatelji in župljani si niso pustili vzeti tega dne, ki jim je ponujal lepo priliko, da mu pokažejo svojo ljubezen, hvaležnost in udanost. Poseben odbor, mej njimi Rev. Ivan Perše, slovenski župnik iz Leadvilla in iskren prijatelj P. Cirila, George Thomas, znani slovenski veljak v Pueblo, Colo., in Ivan Snedec, se je tedne trudil, da se je ta dan dostojno proslavil.

In res bil je to dan slavlja ne samo za slovenske župljane fare Device Marije, ampak bil je dan slavlja za celo mesto Pueblo.

Slavnost se je začela ob 10. uri s slovesno mašo, kamor so vsa kat. društva korakala z društvenimi zastavami. Pred oltarjem je bila skoro vsa duhovščina iz mesta Pueblo. Slavnostni govor je imel Rev. Ivan Perše, ki je v krasnih potezah slikal 25 letno neumorno delovanje P. Cirila za prospeh in blagor sv. cerkve, svojih rojakov in nove domovine. 25 let delovanja je za njim. Pa to ni bil čas počitka, ampak doba težkega dela in požrtvovalnega truda v vinogradu Gospodovem.

Po cerkveni slovesnosti so društvenice kat. društev priredile jubilanu in njegovim gostom slavnostni obed v cerkveni dvorani. Popoldne je bila javna ljudska veselica z igro in petjem in deklamacijami. Udeležba je bila tako velika, da jih veliko ni našlo več prostora v precej veliki dvorani. Mej zabavo je najprej nastopil rojak George Thomas in v krasnem govoru slikal P. Cirila kot duhovnega pastirja in navdušenega Slovenca. Govoril je vsem iz srca, ko je jubilanu povedal, kako zelo ga župljani ljubijo in spoštujejo in so mu hvaležni za obilni njegov trud. V znak te njih ljubezni in hvaležnosti mu je poklonil krasno mašno opravo, katero so kupili župljani. Mej udele-

ženci je bil tudi mestni župan West, več mestnih odbornikov, veliko najodličnejših meščanov raznih ver in veliko duhovščine od blizu in daleč. Bil je to res krasen dan za slovensko župnijo v Pueblo, Colo.

Rev. P. Ciril Zupan je tudi družbenik družbe sv. Rafaela in sicer je bil on prvi slovenski duhovnik, ki se je priglasil za pristop k družbi z velikodušnim darom \$10.00. Zato se družba sv. Rafaela ob tej priliki pridružuje njegovim častilcem in mu iskreno častita k temu Jubileju.

Rev. P. Ciril je tudi zvest naročnik našega lista. Pa ne samo naročnik, temveč tudi sotrudnik. Ne boji se truda in sitnosti, ter sam priporoča naš list pri vsaki priliki. Zato imamo v Pueblo za Clevelandom največ naročnikov, kar je edino njegova zasluga. Vsako leto, ko je treba poravnati naročnino, pošlje naročnino vseh, ki se pri njem zgledajo. Naše uredništvo se mu za to prav iskreno zahvaljuje, ter mu želi obilo blagoslova iz nebes na njegovo težko delovanje, da bi rodilo obilo sadu njemu za večno življenje, njegovim župljanom pa k časnim in večnim srečam.

Bog živi častitega Patra Cirila Zupana!

(Poročilo smo posneli po dnevniku The Pueblo Star Journal.)

Kateri List Se More in Sme Imenovati Katoliški?

Izvrsten katoliški list, ki izhaja v Techny, Ill., dvakrat na mesec pod imenom "The Catholic Fortnightly Review," priobčuje v svoji 21. številki odgovor na to vprašanje. V to ne navaja lastne sodbe, temveč besede iz pastirskega pisma škofa iz Cortone. "Katoliški list ni tisti, katerega morda pišejo katoliki, ali ki je namenjen za katolike, temveč list, ki priznava nad seboj cerkveno gosposko in ji je podložen, ki brez strahu odločno povsodi zagovarja verske resnice, sv. cerkev, njene služabnike, njeno upravo, sploh vse, kar je v zvezi z vero in cerkvijo, ki vsa dnevna vprašanja rešuje le na podlagi verskih načel in nauk, ki verno sodeluje pri obnovljenju vsega v Kristusu, kar si je postavil za nalogo sv. Oče Pij X. Katoliški list, ako je pravi katoliški list, je samo glasnik in pomočnik cerkvenih predstojnikov in razširjevalec njih imen in želja. Bolj kakor vsak vernik, mora katoliški list misliti, kakor misli sv. cerkev, čutiti z njo in trpeti z njo in sodelovati v uresničenju njenih idealov.

Nikakor pa ni katoliški oni list, ki daje v svojih predalih prostora vsemu mogočemu, da celo protiverskem, brezbožnemu ali morda proticerkvenemu naziranju in ideam. "Da se resnica spozna, treba čuti oba zvona," je sicer zlato pravilo, toda tu ne velja, ker kje je resnica, tega ni treba še le iskati in določati. Le ena je resnica, in ta resnica je v sveti cerkvi. Kar ona obsodi, mora obsojati tudi katoliški list, kar ona priporoča, mora priporočati tudi kat. list. Ako hoče kat. urednik soditi razmere, katerih sam ne pozna, mora biti zanj mero-

dajna le ena sodba: kako sodi o teh razmerah škof kraja. Na kateri strani je pastir, tam mora biti čreda. Včasih je res težko, odobravati ravnanje tega ali onega škofa. To pa zato, ker ne poznamo razmer. Saj nasprotniki tudi tako delajo. Najzadnji zakotni pisac jim je avtoriteta, ko sodijo zunanje razmere, samo če govori proti cerkvi ali proti "klerikalizmu." Nikdar pa ne bojo sodili razmer iz tujih krajev po tem, kako jih kak škof ali katoliški mož označuje. Mislimo na Portugaljsko! Kake grozovitosti so se godile in se še gode. Pa ves svet to odobruje, ker se sklicuje na izjave raznih zakotnih lističov in pa vodij upora in revolucije. Zamanj so vse izjave škofov, katoliških listov, duhovnikov! Urednik katoliških listov, naj pa posluša "oba zvona," da bo spoznal resnico? kje je pravica? In to isto velja tudi o naših razmerah doma!

V tej isti številki tega lista, daje nek konvertiti (spreobrnjenec h katoličanstvu) resen opomin urednikom katoliških listov. Graja namreč odločno, da katoliški listi tako radi in slepo brez premisleka ponatiskujejo razne novice, ne da bi se preje prepričali o verodostojnosti teh novic. Kot zgled navaja neljub slučaj o našem iskreno ljubljem slovenskem škofu Trobecu. Kakor znano so naenkrat skoro vsi katoliški listi raznesli novice po vsej Ameriki: škof Trobec se je odpovedal škofiji. Šele nemški katoliški dnevnik "Amerika" iz St. Louisa, Mo., je preje brzoglavno vprašal škofa samega, koliko je resnice na tem, kjer so zvedeli, da je to izmišljaja. Potem navaja še dva druga slučaja o enaki neprevidnosti.

Cerkvene Novice.

V **Forest City, Pa.** se je vršila štirideseturna pobožnost z veliko slovesnostjo dne 20., 21. in 22. novembra. Slavostne govore so imeli č. g. Al. L. Blaznik, župnik iz Haverstraw, N. Y., č. g. J. Ažbe, župnik iz Steeltona, Pa., č. p. Anzelm Murn, O.F.M., slovenski župnik iz New Yorka. K sklepu slovesnosti prihitelo je še več bližnjih in daljnih gospodov: Č. g. L. Gladek, župnik, Mt. Carmel, Pa.; Č. o. Kazimir Zakrajšek, O.F.M. iz Rockland Lake, N. Y. Kakor znano, je v Forest City župnik Č. g. Josip Tomšič, novoizvoljeni duhovni vodja K.K.S.J.

Rev. Simon Lampe, slovenski benediktinec, ki ima svojo župnijo v Cloquet, Minn., ima v oskrbi tudi katoliški indijanski misijon v bližnji rezervaciji. Dne 30. septembra je dobila cerkve v tej rezervaciji nov zvon, ki je bil ta dan slovesno blagoslovljen. Slovesnosti se je udeležilo veliko sosednjih duhovnikov. Častiti pater govori izvrstno Indijansčino in je jako navdušen za svoje Indijanske župljane, kaj čuda, da ga tudi Indijanci jako visoko spoštujejo kot svojega očeta.

Slovenski otroci v Gormanu, P. Willard Visc., kjer je velika slovenska farmerska naselbina, so šli 12. novembra k prvemu sv. obhajilu. Ta naselbina ima tudi že odbor, ki si je postavil nalogo prejkopreje postaviti novo cerkve in šolo. Kar pogumno napre, pa se bo doseglo!

V **St. Francis Seminary**, v škofijskem zavodu v St. Francis pri Milwaukee, Wis., študirajo tudi 4 slovenski nadebudni mladeniči. Med njimi je Ivan Plaznik, ki v svojih mladih letih že pridno suče pero in veliko piše. Lep zgled za druge slovenske dijake po raznih ameriških semeniščih in zavodih.

Sv. misijon bojo imeli v cerkvi sv. Jurja v So. Chicagi, Ill., vodil ga bo slovenski benediktinec Rev. P. Venceslav Šolar O. S. B. iz Ladd, Ill. Dal Gospod obilo blagoslova. Župnik v So. Chicagi je Rev. A. M. Krashowitz.

V **St. Paul, Minn.**, je 29. spet. sprejel subdijakon (prvi red mašniškega posvečevanja) naš rojak bogoslovec Rev. J. Oman iz Brockaway, Minn. Častitemu gospodu naše iskrene častitke!

V cerkvi **Sc. Lovrenca v Newburg**, Clevelandu, O., bojo imeli 40-urno pobožnost tretjo nedeljo v adventu. Rev. J. Ažbe, slovenski župnik iz Steeltona, bo imel govore.

V cerkvi **Sv. Cirila in Metoda v So. Lorain**, O., bojo imeli januarja sv. misijon. V kolikor je nam znano bo to prvi sv. misijon v tej župniji. Bog daj svoj obilni blagoslov!

Slovenska dekliška Marijina družba v New Yorku je imela dne 26. novembra v cerkveni dvorani sv. Nikolaja svojo prvo igro v tej sezoni. Vspeli igre je jako dober. Le žeteli bi bilo, da bi to društvo pogosteje nastopalo, kakor v času svojega začetka. Le pogumno in krepko naprej!

V **hrvatski župniji Najsv. Srca Jezusovega v Hobokenu** so imeli pretekli mesec zabavo s "moving pictures." Gmotni vspeli veselice je bil izvanredno velik. Župnik je Rev. Ambrož Sirca, O.F.M.

Do 20.000 šolskih otrok in katolikov iz New Yorka je stalo ob obeh straneh ulic, koder sta

se novoizvoljena kardinala nadškof Farley in delegat Falconio peljala na parnik. Otroci so vsi imeli papeževe in državne zastavice v rokah in mahali v pozdrav, ko se je avtomobil z različnimi potnikoma pomikal proti pristanišču. Katolikom so se pridružili tudi meščani vseh ver in vseh konfesij. Vsi so hoteli dati duška spoštovanju do obeh cerkvenih dostojanstvenikov, ki sta odhajala k svetemu očetu, da sprejmeta iz njegovih rok visoko odlikovanje, ki ni toliko odlikovanje njih oseb, temveč ameriškega naroda. Kako navdušeno so o tem dogodku pisali vsi New Yorški in vsi ameriški listi ne glede na smer in tendenco! Vsi so brezverski, toda noben katoliški list ne bi mogel lepše in pristréneje pisati.

Vidite, rojaki, to je pristno ameriško! Pa odprite nekatere naše liste in berite poročila o cerkvenih dostojanstvenikih in o cerkvi tam! Kako podle trditve pogosto beremo! Kako strupeni so napadi na vse, kar je v zvezi s cerkvijo! Tako nekateri slovenski listi, katerih uredniki so "tudi katoliki!" Te ameriške liste pa zvečine pišejo nekatoliki; pa tolika verska strpnost! Pri naših "tudi katolikih" pa tolik protiverski fanatizem! Če se jim pa kdo v bran postavi in jim pravi, da to ni lepo, joj! to bo krika o verski nestrpnosti, o fanatizmu, o jezuitizmu, o nadutem "klerikalizmu?" Ali ni res tako?

Bivši apostolski delegat, kard. Falconio, je nekaj tednov pred svojim odhodom v Rim razposlal vsem ameriškim škofom okrožnico, v kateri opozarja škofo, da naj skrbijo, da se v nobeni kat. cerkvi pri vstopu v cerkev ne bo pobiralo takozvanega "pew-renta" ali stolnine. V veliko cerkvah po vseh Združenih državah je bila namreč navada, da se je prispevek za sedež v cerkvi pobiral po 10 centov pri vstopu v cerkev. S tem so hoteli nekateri cerkveni odbori olajšati župljanom plačevanje sedeža v cerkvi, ker je veliko lažje dati vsako nedeljo 10 centov kakor pa skupaj enkrat 50c. Kakor so nekateri katoliki to radi dajali, tako so se drugi pritoževali, da tega nočejo, da celo pohujševali so se nad to navado, češ, sam "business." Da se toraj odstrani vsaka stvar, ki bi mogla služiti slabim katolikom v spodtiko, priporočil je delegat, naj se ta navada povsod odpravi ter naj se uvede kak drugi način pobiranja prispevkov za sedeže, ki so navadno po vseh cerkvah edini glavni dohodki, katere ima cerkev.

Mej ameriški Slovaki se je pred meseci začelo gibanje, ki je imelo namen zbližati vse posamezne podporne slovaške Jednote v svrhu zjedinenja vseh Slovakov v Ameriki. Tako bi vsaka Jednota obstala za se popolnoma, kakor je, le v skupnih narodnih vprašanjih, ki zadevajo vse Jednote, ali celoskopen slovaški narod, naj bi šle vse organizacije skupaj. Vsi listi, tudi skrajno brezverski in protiverski, so bili za to idejo in so pisali v priloge te misli. Edini, ki je z vso besnostjo napadel to idejo, je bilo glasilo slovaške sokolske organizacije "Slo-daje krepke odgovor!" So pač povsodi enaki ti absolutni narodnjaki. Značilo je pa to dejstvo in da treznemu mislecu veliko misliti!

